

מתוק מדבש

כניסת השבת – 16.43
יציאת השבת – 17.53
רבנו תם (גז דקות זמניות) - 18.19
(אופק חדרה)

שנה עשירית - גיליון 382
פרשת יתרו תשפ"ד

יום שישי בשעה 15.43 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
עיצור חי פאתר 'קול תלפזן'

שבת קודש 15.00 - שיעור. 16.00 - מנחה.
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
ברוכים הבאים בשבת!

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפתת אחים' אפנת אולפז
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

בשלומו של אותו יהודי, זכה לקרב אותו וזהו 'יבאו'
ה'אהלה' ואוהל מרמז לתורה. *מתוק מדבש!*
*****

ומשה עלה אל הא-לוקים (יט', ג')

רש"י: כל עליותיו בהשכמה
הרב משה וובר צ"ל דרש מכאן דיוק מוסרי נפלא: כל
העליות של האדם ברוחניות נובעות מהשכמתו בבוקר
בזריזות לעבודת הברוא ברוך הוא. *מתוק מדבש!*
*****

והגבלת את העם... כל הנוגע בהר מות ימות (יט', יב')

רש"י: קבע להם תחומין לסימן שלא יקרבו מן הגבול והלאה.
רבנו החפץ חיים זיע"א דרש נפלא: מכאן למדים עד כמה
צריכים להיזהר בכבוד תלמיד חכם. ומה ההר שאין בו דעת
ואינו מרגיש כלום, ובכל זאת נתקדש על ידי קבלת התורה,
עד שהוזהרו ישראל מנגוע בקצהו ושלא לעבור את
התחום, קל וחומר למי שנוגע ופוגע בכבודו של תלמיד
חכם, שיש בו דעת ומרגיש בעלבון... *מתוק מדבש!*

ופצוין 'תחום' מילתא דקדושתא

*בית מועצת מסוים החליטו עושה מטופלים לתכונן
כריחה מהמוסד.
אחד אמר 'אם יהיה דבר נקפוץ מאלף הדבר'
השני אמר 'אם יהיה דבר נשתחף מתחת לדבר'
השלישי אמר 'אם יהיה דבר נצבור באמצע'
הרבי אמר מהם לדבוק וליזיל אין בכלל דבר...
אמרו לו בני המועצות:
'אינה באסה - אל אי אפשר לברוח'
******

כבד את אביך ואת אמך (כ', יא')

כותב רבנו הפלא יועץ (כיבוד אב ואם): 'כמה מעות אדם
מפזר לעשות מצות פתיחת ההיכל, או להיות סנדק
וכדומה? אף דליכא לא מצוה דאורייתא ולא מצוה דרבנן
אלא חבוב מצוה בעלמא, אשריהם ישראל, ועל כל פעם
ששומע בקול אביו ובקול אמו מקים מצוה רבה
דאורייתא.'

ובספר החינוך כתב: 'משורשי מצווה זו שראוי לו לאדם
שיכיר ויגמול חסד למי שעשה עמו טובה, ולא יהיה נבל
ומתנכר וכפוי טובה שזו מידה רעה ומאוסה בתכלית לפני
א-לוקים ואנשים. ושיתן אל ליבו כי האב והאם הם סיבת
היותו בעולם, ועל כן באמת ראוי לו לעשות להם כל כבוד
וכל תועלת שיוכל, כי הם הביאוהו לעולם, גם יגעו בו כמה
יגיעות בקטנותו. וכשיקבע זאת המידה בנפשו יעלה ממנה
להכיר טובת הא-ל ברוך הוא שהוא סיבתו וסיבת כל
אבותיו עד אדם הראשון, ושהוציאו לאוויר העולם וסיפק
צרכו כל ימיו והעמידו על מתכונתו ושלמות אבריו ונתן
בו נפש יודעת ומשכלת, שאילולי הנפש שחננו האל יהיה

ישמע יתרו (יח', א')
רש"י: שבע שמות נקראו לו... יתרו - לכשנתגייר וקיים המצות
הוסיפו לו אות אחת על שמו.

ויש לשאול: מדוע נשתנה שמו מ'יתר' ל'יתרו'?
מסביר נפלא רבנו הזרע שמשון זיע"א: פרשת 'בשלח'
הסתיימה במילים 'מלחמה לה' בעמלק מדר דר'. המילה
'דר' נכתבה ללא ו'. מדוע? כיוון שעמלק מסר נפש להשמיד
את ישראל לכן נחסרה לו האות ו' (אולי אפשר לומר כי
הוא איבד בכך את החיבור לקב"ה - ב.ב.)
והנה, יתרו עשה פעולה הפוכה מעמלק, הוא הגיע מיוזמתו
ומסר נפש כדי להתחבר לעם ישראל. ולכן, כשם שעמלק
איבד את הו' ע"י שנאת ישראל יתרו זכה בה בזכות
מסירות נפשו להידיבק בעם ישראל. *מתוק מדבש!*
*****

ויבא אהרון וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חותן משה

לפני הא-לוקים (יח', ב')

מדוע ועל מה נערכה הסעודה הזו?
וכתב הרב נתנאל רוזנבלט (נר לשולחן שבת) כמה סיבות:
סעודת ברית מילה - שנאמר 'ויחד יתרו' וביאר רש"י
'שהעביר חרב חדה על עצמו'
סעודת גירות - וכדברי הספורנו 'לשמוח על שנכנס תחת
כנפי השכינה'.
סעודת נישואין - 'ויקח יתרו... את צפורה אשת משה אחר
שלוחיה' - משה קידש מחדש את צפורה. (שפע חיים)
סעודת הודאה - כמו שנאמר 'ויחד' (לשון חדוה - רש"י) על
כל הטובה אשר עשה ה' לישראל'. *מתוק מדבש!*
*****

וישאלו איש לרעהו לשלום ויבואו האוהלה (יח', ז')

מסופר (זה השער לה') כי פעם פגשו אנשים את הגאון רבי
חיים חזקיהו מדיני זצ"ל (בעל ה'שדי חמד') כשהוא הולך לבדו
בדרך כחום היום. שאלו אותו: 'לאן פניו של הרב מועדות?'
השיב להם: 'לקיים מצות ביקור חולים' 'מי הוא החולה?'
והרב נקב בשם החולה.
השואלים נחרדו והביעו תמיהתם: 'רבנו, הן חולה זה הוא
עבריין ידוע, ולואי שלא ירבו כמותו בישראל'.
השיב להם הרב 'ראשית, הרי כבר נאמר: 'אפילו חוטא
שבירא מלא מצוות כרימון' ושנית, לא את החולה בלבד
אנו הולכים לבקר, אלא גם את השכינה הקדושה המרחפת
מעל מיטתו של החולה'. שמעו האנשים והתלוו עמו.
כשראה אותם החולה, התרגש ושמח מאד. הוא התאווש,
וישב על המטה מפני הכבוד.
לא עברו אלא ימים מועטים והאיש התהלך ברחובות העיר
כשהוא בריא ושלם. ומאז אותו ביקור חזר בתשובה
שלימה. ('אורות ממזרח').
על פי סיפור זה אפשר לבאר את הפסוק בס"ד: 'וישאלו
איש לרעהו לשלום' - בזכות שהתעניין בעל ה'שדי חמד'

כסוס כפרד אין הבין, ויעריך במחשבתו כמה וכמה ראוי להיזהר בעבודתו ברוך הוא. **מתוך הערה!**

ובעניין כיבוד הורים מסופר (דרך המלך) על הגאון רבי רפאל ברוך טולידאנו זצ"ל שבהיותו בן תשע, חלה במחלה קשה (ל"ע) הוא שכב במיטתו, מתפתל בכאבים עזים, בוכה וגונח מרוב ייסורים. לפתע נכנס אביו לחדר, לבקרו. בו ברגע פסק הנער מבכיו. הידק את שפתיו וחיך אל אביו! באותה שעה שהה שם ידידו ורעו, הגאון רבי יוסף משאש זצ"ל, שנדהם למראה השינוי הכביר שחל בו. לאחר שהאב יצא מהחדר, שבו הגניחות והאנחות. שאלו ידידו רבי יוסף: 'כיצד יכולת להחריש, אחר שסבלך רב כל כך?!' ענה הנער בן התשע: 'לא רציתי לצער את אבא, האם לא די בכך שאני סובל?! לא רציתי שגם לאבא יכאב!'

ובעניין זה סיפר הרב דוד ברוורמן שליט"א (הלמות עמלים' הובא ב'זה השער לה'): פעם הוא הגיע למסור הרצאה בבית כלא, וראה שם בחור ישיבה שמשוחח עם עבריין גדול במחלקת הרוצחים של בית הכלא (רח"ל). הוא התפלא מאוד. וכשיצא ראה את הבחור ממתין לטרמפ. הוא הכניסו לרכבו ונסעו לבני ברק. הבחור סיפר לו שהוא ילד להורים פושעים שנמצאים בכלא. ובגיל שנתיים שלחו אותו למשפחה אומנת והוא גדל כחרדי, ולא היה לו קשר עם אביו. לאחרונה הוא למד הלכות כיבוד הורים ולכן הוא החל לבקר את אביו, אבל הוא מרגיש רע עם זה ומתחבט האם להפסיק לבוא? אמר לו רבי דוד, בא נלך ונשאל את הרב שטיינמן זצ"ל. אמר הרב שטיינמן לבחור: 'אני מקנא בך, שאני כבר יתום שבעים שנה ואין לי מצות כיבוד אב, ואילו לך יש. תמשיך לבוא ולכבד את ה'צלם אלוקים' של אבא שלך. אתה לא צריך להעריך אותך, אלא לעשות מעשה כיבוד גרידא'. הבחור המשיך ללכת לבקר את אביו, ובעקבות כך במשך הזמן, אביו התקרב בהדרגה ליהדות עד ששב בתשובה שלימה. **מתוך הערה!**

רציון וסיפור מחזק - כל ילד הוא זהה טהור...

שם האחד גרשום... ושם האחד אליעזר... (יח', ג' ד')

נפתח בסיפור: באחד המנזרים בתאילנד, יש אנדרטה, שעשויה כולה מזהב טהור, המשקל שלה למעלה משניים וחצי טון, והשווי שלה מוערך ב- \$193,000,000 (מאה תשעים ושלושה מיליון דולר) והסיפור שמאחורי האנדרטה הזו, הוא מעניין:

בשנת 1,957, ההנהלה של המנזר הטילה על קבוצת נזירים להעביר את האנדרטה שעשויה מחמר, מהמנזר הישן למנזר החדש, וזאת כיון שפינו אותם מהמנזר הישן לצורך סלילת כביש בבנגקוק, הם הביאו מנוף גדול שיכול להרים משקל רציני, וקשרו אותו היטב סביב האנדרטה. אבל כשהרימו את המנוף, הם גילו שהחמר מתחיל להיסדק... הם פחדו שיהיה נזק, ולכן הם הורידו את המנוף לפני שזה יתפרק, וכיון שירדו גשמים באותו יום, הם כיסו

את האנדרטה ביריעה גדולה, וסיכמו ביניהם שמחר הם יבואו וימשיכו להזיז אותה בעדינות... ואולי גם יתקנו אותה לפני שיזיזו.

בלילה, הגיע אחד הנזירים והסתכל עם פנס, כדי לראות מה גודל הנזק, לפתע הוא קולט שיש שם משהו מנצנץ... הוא הביא פטיש ואזמל, והתחיל לקלף שכבה ועוד שכבה, עד שהוא קלט שיש פה זהב!!! שכל האנדרטה הענקית הזו עשויה מזהב טהור...

היסטוריונים שחקרו את הנושא מאמינים שהסיבה לכך היא, שלפני כמה מאות שנים רצה הצבא הבורמזי לפלוש לתאילנד, והנזירים פחדו שהם יבזזו להם את האנדרטה היקרה הזו שעשויה כולה מזהב, ולכן כיסו אותה בחמר, אבל כאשר הבורמזים נכנסו לתאילנד, הם הרגו את כל הנזירים ולא נשאר מהם אף אחד שידע לומר שהאנדרטה הזו שנראית מחמר היא בעצם עשויה מזהב אורגניל...

בתחילת הפרשה מספרת לנו התורה כי יתרו מביא אתו אל המדבר את ציפורה אשת משה 'ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר (יח', ג' ד)'.
יש לשאול: מבחינת הדקדוק של הפסוק, אם בהתחלה כתוב 'שם האחד', אז ממילא אחר כך היה צריך לכתוב 'שם השני' אז מדוע נאמר פעמיים 'שם האחד'?

והתשובה: התורה רוצה ללמד אותנו פרק חשוב בחינוך ילדים, אסור לנו להתייחס לילד כאל ילד שני... אלא כל ילד הוא 'האחד' והמיוחד...
כי באמת, לכל ילד יש את הייחודיות שלו, יש את היופי שלו, ולכן התורה מדגישה: 'אשר שם האחד' כל אחד וייחודיותו!!!

אחד מהדברים שיכולים להרוס הרבה בחינוך, שמתייחסים לילד כ'מוצר מדף'... ומתחילים לעשות השוואות בינו לשאר הילדים, זה לא מועיל כלל, וזה רק יכול להזיק בחינוכו.

וזה דבר שכל הורה או מחנך צריך להפנים היטב, גם אם הילד שעומד לפנינו נראה עם שכבת חמר... או אם תרצו, הוא נראה 'חמר' (חמור בערבית 😊), אם נדע איך לקלף את הקליפות בצורה נכונה, בזהירות ובעדינות נגלה שיש כאן זהב טהור 24 קראט, ששווה לא רק מיליונים אלא מיליארדים.

ולמה זה כך? כי כנראה (כמו בסיפור שהבאנו) השטן, שהוא היצר הרע, ראה את הנשמות היקרות הללו והבין שהם כל כך יקרות וטהורות, ולכן כדי שלא יבזזו לו אותם הוא פשוט עטף אותם במעטפת של חמר, של פיתויי הזמן וכו'. ואיך מקלפים את החמר הזה? ע"י חום והמון אהבה, בשילוב דוגמא אישית ובעיקר עם טונות של תפילות מעומק הלב.

**ואיך נגלה צד כמה כל אחד ואחת מהנצרים והנצרות
לפני הט אלוץ ופיקדון יקר מזהב ופני!!!**

ה' יזכנו, אמן! שבת שלום ומבורך!

לענין: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
מו"ר חמי עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / תמר בת מוזל ז"ל
יחזקאל מעלאוי בן רחל ז"ל / מימון טפירו בן מוזל טוב ז"ל
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת: מכלוף מיכאל בן לואי - רפ"ש / דקל מלכה - להצלחה
עופרי בת רחל - להצלחה / סוזן בת ימנה - רפ"ש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולח - רפואה שלימה
אורי ישראל - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש